

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1959 Nr. 165

A. TITEL

*Verdrag tot invoering van een eenvormige wet op cheques,
met Bijlagen en Protocol;
Genève, 19 maart 1931*

B. TEKST

De tekst van Verdrag, Bijlagen en Protocol is bij Koninklijk besluit van 23 april 1934 bekendgemaakt in *Stb.* 210, blz. 4 e.v.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van Verdrag, Bijlagen en Protocol is bij Koninklijk besluit van 23 april 1934 bekendgemaakt in *Stb.* 210, blz. 119 e.v.

D. GOEDKEURING

De artikelen I en II van de Wet van 17 november 1933 (*Stb.* 611) luiden als volgt:

„Artikel I

De in afdruk nevens deze wet gevoegde vanwege Ons te Genève op 19 Maart 1931 ondertekende Verdragen van dienzelfden dag met bijbehorende Protocollen:

- 1°. tot invoering van een eenvormige wet op chèques;
 - 2°. tot regeling van zekere wetsconflicten ten aanzien van chèques;
 - 3°. betreffende het zegelrecht ten aanzien van chèques,
- worden voor het Rijk in Europa goedgekeurd.

Artikel II

Bij de bekrachtiging van het in het voorgaande artikel onder 1°. genoemde Verdrag wordt gebruik gemaakt van de krachtens artikel I

van dat Verdrag geboden bevoegdheid tot het maken van de voorbehouden, genoemd in Bijlage II van dat Verdrag.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken DE GRAEFF en de Minister van Justitie VAN SCHAİK. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1933 — 162; Bijl. *Hand.* II 1933/34 — 34; *Hand.* II 1933/34, blz. 80; Bijl. *Hand.* I 1933/34, nr. 20; *Hand.* I 1933/34, blz. 38 en 39.

Het enig artikel van de Wet van 2 augustus 1935 (*Stb.* 490) luidt als volgt:

„Eenig artikel

Goedgekeurd wordt, dat krachtens de artikelen X, 18 en 9, respectievelijk van de op 19 Maart 1931 gesloten Verdragen met bijbehorende Protocollen:

- 1°. tot invoering van een eenvormige wet op chèques;
- 2°. tot regeling van zekere wetsconflicten ten aanzien van chèques;
- 3°. betreffende het zegelrecht ten aanzien van chèques;

aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worde kennis gegeven, dat genoemde Verdragen toepasselijk zullen zijn op *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* met dien verstande, dat ten aanzien van het onder 1°. genoemd Verdrag gebruik wordt gemaakt van de krachtens artikel I van dat Verdrag geboden bevoegdheid tot het maken van de voorbehouden, genoemd in Bijlage II van dat Verdrag.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Staat, Minister van Koloniën, H. COLIJN en de Minister van Buitenlandse Zaken DE GRAEFF. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1934/35 — 376; *Hand.* II 1934/35, blz. 2094; Bijl. *Hand.* I 1934/35, nr. 135; *Hand.* I 1934/35, blz. 772.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel IV, lid 2, van het Verdrag een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond te Genève c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties te New York nedergelegd:

Denemarken ¹⁾	27 juli 1932
Noorwegen ¹⁾	27 juli 1932
Zweden ¹⁾	27 juli 1932
Zwitserland ¹⁾ ²⁾	26 augustus 1932
Finland ¹⁾	31 augustus 1932
Monaco	9 februari 1933
Japan ¹⁾	25 augustus 1933
Italië ¹⁾	31 augustus 1933
Duitsland ¹⁾ ³⁾ ⁴⁾	3 oktober 1933

Nederland (Rijk in Europa) ^{1) 3)}	2 april 1934
Griekenland ^{3) 5)}	1 juni 1934
Portugal ^{3) 6)}	8 juni 1934
de vrijstad Danzig ^{3) 7)}	24 juni 1935
Oostenrijk ⁸⁾	1 december 1958

1) De vertaling van de bij de bekrachtiging gemaakte voorbehouden is opgenomen in *Stb.* 1934, 210, blz. 164 e.v.

2) Blijkens een mededeling van 9 april 1937 van het Hoofd van het Zwitserse Politieke Bondsdepartement aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond is een wet als bedoeld in de tweede alinea van het bij de bekrachtiging gemaakte voorbehoud op 1 juli 1937 in werking getreden en is het Verdrag derhalve voor Zwitserland op die datum van kracht geworden.

3) De nederlegging van de akte van bekrachtiging is geschied na afloop van de in artikel IV, lid 2, van het Verdrag genoemde termijn (cf. artikel A van het Protocol). Alle Partijen bij het Verdrag hebben de bekrachtiging echter als rechtsgeldig beschouwd. Alleen de Japanse Regering is van mening, dat hier sprake is van toetreding.

4) Bij brief van 29 juli 1959 heeft de plaatsvervangend Permanent Waarnemer van de Bondsrepubliek Duitsland bij de Verenigde Naties het volgende ter kennis van de Secretaris-Generaal van die Organisatie gebracht:

"The Acting Permanent Observer of the Federal Republic of Germany to the United Nations presents his compliments to the Secretary-General of the United Nations and, with reference to the Convention Providing a Uniform Law for Cheques done at Geneva on 19 March 1931 which the Federal Republic of Germany — after cessation of impediments to its application which had arisen for the duration of the state of war in the relationship between belligerent States Parties to the Convention — continues to apply in full effect, has the honour to inform the Secretary-General that the Federal Republic of Germany, in accordance with Article I paragraph 3 of this Convention, declares the reservation provided for in Article 27 of Annex II of said Convention."

De vertaling van deze kennisgeving luidt als volgt:

„De plaatsvervangend Permanent Waarnemer van de Bondsrepubliek Duitsland bij de Verenigde Naties biedt zijn complimenten aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties aan en heeft, met verwijzing naar het op 19 maart 1931 te Genève gesloten Verdrag tot invoering van een eenvormige wet op cheques, welk Verdrag de Bondsrepubliek Duitsland — na de opheffing der beletselen in zijn toepasselijkheid, die voor de duur van de oorlogstoestand in de verhouding tussen de bij het Verdrag Partij zijnde belligerente Staten waren opgekomen — integraal blijft toepassen, de eer ter kennis van de Secretaris-Generaal te brengen, dat de Bondsrepubliek Duitsland overeenkomstig artikel I, lid 3, van dit Verdrag het voorbehoud maakt als bedoeld in artikel 27 van Bijlage II tot genoemd Verdrag."

5) Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„A

Le Gouvernement hellénique ne fait pas usage des réserves des articles 1, 2, 5 à 8, 10 à 14, 16, alinéa premier, lettres a) et b), 18, alinéa premier, 19 à 22, 24, 26, alinéa 2, de l'annexe II.

B.

Le Gouvernement hellénique fait usage des réserves suivantes prévues dans l'annexe II:

1°. La réserve de l'article 3, l'alinéa 3 de l'article 2 de la loi uniforme étant remplacé par: 'Le chèque sans indication du lieu de paiement est considéré comme payable au lieu de sa création.'

2°. La réserve de l'article 4, et l'alinéa suivant est ajouté à l'article 3: 'Un chèque émis et payable en Grèce n'est valable comme chèque que s'il a été tiré sur une société bancaire ou sur une personne juridique hellène de droit public faisant des affaires de banque.'

3°. La réserve de l'article 9, la disposition suivante étant ajoutée à l'alinéa 3 de l'article 6 de la loi uniforme: 'Mais, dans ce cas exceptionnel, l'émission du chèque au porteur est interdite.'

4°. La réserve de l'article 15, l'alinéa suivant étant ajouté à l'article 31 de la loi uniforme: 'Par décret présidentiel, provoqué par les ministres de la Justice et de l'Economie nationale, il peut être déterminé quelles sont les institutions considérées en Grèce comme Chambres de compensation.'

5°. La réserve du second alinéa de l'article 16, et il est fixé que 'dans la loi hellénique seront inscrites des dispositions sur la perte et le vol de chèques.'

6°. La réserve de l'article 17; à la fin de l'article 35, l'alinéa suivant est ajouté: 'Dans des circonstances exceptionnelles ayant trait au cours du change de la monnaie hellénique, les effets de la clause prévue à l'alinéa 3 du présent article peuvent être abrogés dans chaque cas par des lois spéciales, en ce qui concerne des chèques payables en Grèce. La même disposition peut être appliquée en ce qui concerne aussi des chèques émis en Grèce.'

7°. La réserve de l'article 23; au No 2 de l'article 45 de la loi uniforme, il est ajouté: 'lesquels, en ce qui concerne les chèques émis et payables en Grèce, il toutefois calculés dans chaque cas au taux d'intérêt légal en vigueur en Grèce.' De même, au No 2 de l'article 46 de la loi uniforme il est ajouté: 'le cas spécial du No 2 de l'article précédent étant maintenu.'

8°. La réserve de l'article 25; l'article suivant est ajouté à la loi nationale: 'En cas, soit de déchéance du porteur, soit de prescription du droit de recours, il subsistera contre le tireur ou contre l'endosseur une action du fait qu'il se serait enrichi injustement. Cette action se prescrit après trois années à partir de la date de l'émission du chèque.'

9°. La réserve du premier alinéa de l'article 26; la disposition suivante est formulée: 'Les causes d'interruption et de suspension des prescriptions de la présente loi sont régies par les dispositions sur la prescription et sur la prescription à court terme.'

10°. La réserve de l'article 27, l'article indépendant qui suit étant formulé: 'Jours fériés légaux dans le sens de la présente loi sont tous les dimanches et tout jour de repos complet des bureaux publics.'

11°. La réserve de l'article 28, ainsi que celle de l'article 29.

12°. La réserve de l'article 30."

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„A

De Griekse Regering maakt geen gebruik van de voorbehouden der artikelen 1, 2, 5 tot 8, 10 tot 14, 16, eerste lid, onder a) en b), 18, eerste lid, 19 tot 22, 24, 26, lid 2, van Bijlage II.

B.

De Griekse Regering maakt gebruik van de volgende voorbehouden voorzien in Bijlage II:

1°. Het voorbehoud van artikel 3, door artikel 2, lid 3, van de eenvoudige wet aldus te vervangen: 'De cheque die de plaats van betaling niet aanwijst, wordt beschouwd betaalbaar te zijn in de plaats van uitgifte.'

2°. Het voorbehoud van artikel 4, en het volgende lid wordt toegevoegd aan artikel 3: 'Een cheque, getrokken en betaalbaar in Griekenland, is slechts als cheque geldig, indien hij getrokken is op een bankinstelling of op een Griekse publiekrechtelijke rechtspersoon welke het bankbedrijf uitoefent.'

3°. Het voorbehoud van artikel 9, door de volgende bepaling aan artikel 6, lid 3, van de eenvormige wet toe te voegen: 'Echter, in dit buitengewone geval, is de uitgifte van de cheque aan toonder verboden.'

4°. Het voorbehoud van artikel 15, door het volgende lid aan artikel 31 van de eenvormige wet toe te voegen: 'Bij presidentieel besluit, op voordracht van de Ministers van Justitie en Nationale Economie, kan worden bepaald welke instellingen in Griekenland als verrekeningskamers worden beschouwd.'

5°. Het voorbehoud van artikel 16, lid 2, en er wordt vastgesteld, dat 'in de Griekse wet bepalingen zullen worden opgenomen terzake van verlies en diefstal van cheques.'

6°. Het voorbehoud van artikel 17; aan het slot van artikel 35 wordt het volgende lid toegevoegd: 'In buitengewone omstandigheden die verband houden met de wisselkoers van het Griekse geld, kan, voor wat betreft cheques betaalbaar in Griekenland, in ieder geval bij bijzondere wetten, worden afgeweken van hetgeen is bepaald in lid 3 van dit artikel. Dezelfde bepaling kan worden toegepast voor wat betreft cheques getrokken in Griekenland.'

7°. Het voorbehoud van artikel 23; aan artikel 45, onder nr. 2, van de eenvormige wet wordt toegevoegd: 'welke, voor wat betreft cheques uitgegeven en betaalbaar in Griekenland, nochtans in ieder geval wordt berekend naar de wettelijke rente die in Griekenland geldt'. Evenzo wordt aan artikel 46, onder nr. 2, van de eenvormige wet toegevoegd: 'behoudens het bijzondere geval van het onder nr. 2 van het voorafgaande artikel gestelde.'

8°. Het voorbehoud van artikel 25; aan de nationale wet wordt het volgende artikel toegevoegd: 'In geval, hetzij van verval van het recht van toonder, hetzij van verjaring van het recht van regres, zal er tegen de trekker of tegen de endossant een rechtsvordering wegens ongerechtvaardigde verrijking blijven bestaan. Deze rechtsvordering verjaart door een tijdsverloop van drie jaren te rekenen van de datum van uitgifte van de cheque.'

9°. Het voorbehoud van artikel 26, eerste lid; de volgende bepaling wordt vastgesteld: 'De gronden van stuiting en schorsing der verjaringstermijnen van deze wet worden beheerst door de bepalingen inzake de verjaring en de korte verjaring.'

10°. Het voorbehoud van artikel 27, door het volgende zelfstandige artikel vast te stellen: 'Wettelijke feestdagen in de zin van deze wet zijn alle zondagen en alle volledige rustdagen der openbare kantoren.'

11°. Het voorbehoud van artikel 28, alsmede dat van artikel 29.

12°. Het voorbehoud van artikel 30."

6) Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:
„Cette ratification est donnée sous la réserve que les dispositions de la convention ne s'appliquent pas au territoire colonial portugais.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:
„Deze bekrachtiging wordt gegeven onder het voorbehoud, dat de bepalingen van het Verdrag niet van toepassing zijn op het Portugese koloniale gebied.”

Op 18 augustus 1953 heeft de Portugese Legatie te Bern aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld, dat bovengenoemd voorbehoud wordt ingetrokken (zie rubriek H hieronder).

7) Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:
„Cette ratification est subordonnée aux réserves prévues aux articles 6, 14, 15, 16, al. 2, 18, 23, 24, 25, 26 et 29 de l'annexe II à cette convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:
„Deze bekrachtiging is onderworpen aan de voorbehouden, voorzien in de artikelen 6, 14, 15, 16, lid 2, 18, 23, 24, 25, 26 en 29 van Bijlage II tot dit Verdrag.”

8) Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:
„Subject to the reservations contained in articles 6, 14, 15, 16 (paragraph 2), 17, 18, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 and 30 of Annex II to the said Convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Onderworpen aan de voorbehouden vervat in de artikelen 6, 14, 15, 16, lid 2, 17, 18, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 en 30 van Bijlage II tot genoemd Verdrag.”

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel V, lid 2, van het Verdrag een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond te Genève nedergelegd:

Nicaragua	16 maart 1932
Frankrijk ¹⁾	27 april 1936
Polen ²⁾	19 december 1936
Brazilië ³⁾	26 augustus 1942

1) Bij de toetreding werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Aux termes de l'instrument d'adhésion, la France fait application des articles 1er, 2, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 et 31 de l'Annexe II à cette convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Overeenkomstig de bepalingen van de akte van toetreding past Frankrijk toe de artikelen 1, 2, 4, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30 en 31 van Bijlage II tot dit Verdrag.”

Op 20 oktober 1937 heeft het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken met betrekking tot de toepassing van artikel 27 van Bijlage II tot het Verdrag het volgende ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Volkenbond gebracht:

„Par suite de certaines modifications qui ont été apportées à la législation française en matière d'échéance des effets de commerce, conformément au décret-loi du 31 août 1937, et en application de l'article 27 de l'annexe II à la convention susmentionnée et de l'article II de l'acte final de la Conférence qui a adopté cet acte, aucun paiement de quelque sorte qu'il puisse être sur effet, mandat, chèque, compte-courant, dépôt de fonds, de titres ou autrement, ne peut être exigé, ni aucun protêt dressé le samedi et le lundi de chaque semaine, qui, pour ces opérations seulement, sont assimilés aux jours fériés légaux.”

De vertaling van deze mededeling luidt als volgt:

„Als gevolg van zekere wijzigingen die zijn aangebracht in de Franse wetgeving op het gebied van de vervalddag van handelspapieren overeenkomstig de besluitwet van 31 augustus 1937, en met toepassing van artikel 27 van Bijlage II tot bovengenoemd Verdrag en van artikel II der Slotakte van de Conferentie die die akte heeft aangenomen, kan generlei betaling met betrekking tot een effect, een postwissel of girobiljet, een cheque, een rekening-courant, het bezorgen van fonds, een deposito of anderszins worden gevorderd noch enig protest worden gedaan des zaterdags en des maandags van iedere week, welke, althans voor deze verrichtingen, met wettelijke feestdagen worden gelijk gesteld.”

2) Bij de toetreding werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Cette adhésion est subordonnée aux réserves prévues aux articles 3, 4, 5, 8, 9, 14 alinéa 1, 15, 16 alinéa 1 p. a), 16 alinéa 2, 17, 23, 24, 25, 26, 28, 29 et 30 de l'annexe II à cette convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Deze toetreding is onderworpen aan de voorbehouden, voorzien in de artikelen 3, 4, 5, 8, 9, 14, eerste lid, 15, 16, eerste lid, onder a, 16, lid 2, 17, 23, 24, 25, 26, 28, 29 en 30 van Bijlage II tot dit Verdrag.”

3) Bij de toetreding werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Cette adhésion est subordonnée aux réserves prévues aux articles 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 29 et 30 de l'annexe II à la Convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Deze toetreding is onderworpen aan de voorbehouden, voorzien in de artikelen 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 29 en 30 van Bijlage II tot het Verdrag.”

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel VI, leden 1 en 2, op 1 januari 1934 in werking getreden voor Nicaragua, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Finland, Monaco, Japan, Italië en Duitsland. De bepalingen van het Verdrag zijn voor Zwitserland op 1 juli 1937 in werking getreden (zie noot 2 bij rubriek E hierboven). Voor Nederland (Rijk in Europa) zijn de bepalingen van het Verdrag ingevolge artikel VII in werking getreden op 1 juli 1934.

Voor de overige in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten zijn de bepalingen van het Verdrag ingevolge artikel VII in werking getreden negentig dagen na de aldaar vermelde data.

Voor Nederlands-Indië en Curaçao, onderscheidenlijk voor Suriname, zijn de bepalingen van het Verdrag ingevolge artikel X, lid 2, in werking getreden op 29 december 1935, onderscheidenlijk op 5 november 1936 (zie rubriek H hieronder).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Overeenkomstig artikel X, lid 2, is het Verdrag toepasselijk verklaard

door Nederland¹⁾ op:

Curaçao ²⁾	30 september 1935
Nederlands-Indië ²⁾	30 september 1935
Suriname ³⁾	7 augustus 1936

door Portugal⁴⁾ op:

„het Portugese koloniale gebied” 18 augustus 1953

1) Bij de toepasselijkverklaring werd het volgende voorbehoud gemaakt:
„Sous les réserves mentionnées à l'annexe II de cette convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Onder de voorbehouden genoemd in Bijlage II tot dit Verdrag.”

2) Zie het Koninklijk besluit van 21 oktober 1935 (*Stb.* 617).

3) Zie het Koninklijk besluit van 28 augustus 1936 (*Stb.* 99 A).

4) Zie noot 6 bij rubriek E hierboven.

J. GEGEVENS

Het Nederlandse recht op de cheques (en de promessen en kwitanties aan toonder) is geregeld in de Zevende Titel van Boek I (artikel 178 e.v.) van het Wetboek van Koophandel. Genoemde Titel is nieuw vastgesteld bij de Wet van 17 november 1933 (*Stb.* 613), zoals gewijzigd bij de Wet van 28 december 1933 (*Stb.* 721).

De Volkenbond, waarnaar meermalen wordt verwezen in het Verdrag en Protocol, was opgericht bij het Volkenbondsverdrag, waarvan tekst en vertaling zijn opgenomen in *Stb.* 1920, 127.

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag is het Verdrag op 1 januari 1934 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 3316. De tekst van Verdrag, Bijlagen en Protocol is opgenomen in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel CXLIII, blz. 356 e.v.

Eveneens op 19 maart 1931 is te Genève gesloten een Verdrag tot regeling van zekere wetsconflicten ten aanzien van cheques. Tekst en vertaling van dit Verdrag zijn opgenomen in *Stb.* 1934, 210, blz. 68 e.v., onderscheidenlijk blz. 149 e.v. Zie ook *Trb.* 1959, 166.

Eveneens op 19 maart 1931 is te Genève gesloten een Verdrag betreffende het zegelrecht ten aanzien van cheques. Tekst en vertaling van dit Verdrag zijn opgenomen in *Stb.* 1934, 210, blz. 94 e.v., onderscheidenlijk blz. 158 e.v. Zie ook *Trb.* 1959, 167.

Uitgegeven de *dertiende* november 1959.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.